

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414205077
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5414205077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľky Z. H., nar. XX. X. XXXX, bytom O. H., S. XXXX/XX proti odporcovi S. N., nar. XX. X. XXXX, bytom X. XX, zastúpenému JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom O. H., V. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 3 560,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 6C/9/2015-112 zo dňa 18. novembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 2 477,92 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 2 477,92 eur, do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku, ktorá suma pozostáva zo sumy 2 316,61 eur z titulu nedoplatku na službách spojených s užívaním nebytových priestorov za obdobie od 1. 5. 2012 do 28. 2. 2014, vyplývajúceho z faktúry č. 20140006, na základe dohodnutej fakturovanej doby podľa priloženého rozpisu, ďalej zo sumy 161,31 eur z titulu nedoplatku na službách spojených s užívaním nebytových priestorov za obdobie od 1. 3. 2014 do 30. 4. 2014 vyplývajúceho z faktúry č. 20140007 a vo zvyšku, ktorým sa navrhovateľka domáhala zaplatenia sumy 996,14 eur z titulu zmluvnej pokuty, sumy 78,- eur z titulu náhrady škody za skrinku, ktorá chýbala pri odovzdávaní nebytových priestorov a sumy 8,10 eur z titulu nákladov na poštovné na výzvy zasielané odporcovi, ako aj zaplatenia pokuty z omeškania vo výške 1 % za každý deň omeškania od 14. mája 2014 do zaplatenia sumy 2 555,92 eur (2 316,61 eur + 161,31 eur + 78,- eur) zamietol.

Mal za to, že nájomné zmluvy uzatvorené s odporcom, na základe ktorých sa navrhovateľka domáhala žalovaných nárokov, uzatvorila ako podielová spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností pri hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 OZ na základe dohody so zvyšnými spoluvlastníkmi, a preto námietka odporcu ohľadne ich neplatnosti je neodôvodnená, keď odporca dôkazné bremeno ohľadne neexistencie tejto dohody neunesol. Pri prvom žalovanom nároku nemal za sporné, že ide o vyúčtovanie služieb za obdobie, kedy trval nájomný vzťah medzi navrhovateľkou (a jej synmi) a N. N. (manželkou odporcu) na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 10. 4. 2012 a súčasný nájomný vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 1. 10. 2013. Odporcu zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy z dôvodu, že tento pristúpil na základe písomnej dohody s navrhovateľkou (veriteľom) k dlhu manželky podľa § 533 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), čím sa stal dlžníkom popri nej a obaja sa stali voči navrhovateľke zaviazaní solidárne, preto táto mohla požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. K dohode (aj keď nie na jednej listine) došlo tak, že odporca v liste adresovanom navrhovateľke zo dňa 24. 3. 2014 akceptoval celú

faktúru č. 20140006 na sumu 2 316,61 eur predstavujúcu nedoplatok na službách spojených s nájmom tak za obdobie a nebytové priestory podľa zmluvy s ním, aj manželkou, pričom túto sumu sa zaviazal zaplatiť v splátkach a následne navrhovateľka s týmto návrhom odporcu vyslovila písomný súhlas v liste z 25. 3. 2014. List odporcu je podľa svojho obsahu aj uznaním dlhu podľa § 558 OZ, keďže ide o právny úkon adresovaný navrhovateľke (veriteľovi), je z neho zrejmý dôvod dlhu a jeho výška (faktúra č. 20140006 za vyúčtovanie nákladov na energie, kúrenie a vodu), ako aj prísľub zaplatiť dlh. Došlo tak k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky o existencii dlhu v dobe jeho uznania, v dôsledku čoho veriteľ nemusí preukazovať vznik dlhu, ani jeho výšku v dobe uznania. Odporca dôkazné bremeno, že dlh nevznikol, neunesol, keď v tomto smere nenavrhoval žiadne dokazovanie, pričom len tvrdenie o neexistencii dlhu nestačí. Odporca uznal záväzok ako solidárne zaviazaný dlžník, ktorý môže platne uznať celý dlh. Súd priznal navrhovateľke aj nárok na zaplatenie sumy 161,31 eur, keďže nebolo sporné, že v období od 1. 3. 2014 do 30. 4. 2014 medzi účastníkmi trvali nájomné vzťahy na základe zmluvy z 1. 10. 2013 a z 1. 4. 2014. Vyúčtovanie plynu, strešnej vody, spotrebovanej vody a elektriny rešpektuje stav meračov, ktorý odporca potvrdil svojím podpisom, pričom výšku zaplatených záloh, ktoré boli uvedené vo vyúčtovaní, nerozporoval. V ďalšej časti, v ktorej sa navrhovateľka domáhala zaplatenia zmluvných pokút, jej návrh zamietol, keďže sa jednalo o 1 % z dlžnej sumy denne, v prepočte na rok predstavuje 365 %, čo považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi, a preto podľa § 39 OZ za neplatné. Taktiež zamietol návrh navrhovateľky na zaplatenie náhrady škody spôsobenej neodovzdaním skrinky nachádzajúcej sa v nebytových priestoroch z dôvodu nepreukázania výšky škody pre nezdokladovanie jej nadobúdacej ceny. Ďalej zamietol aj návrh na zaplatenie poštovného, a to z dôvodu, že preukázala poštovné vo výške 6,6 eur, ktoré bolo vynaložené na zasielanie písomností účtovných dokladov v spojitosti s plnením povinností a výkonom práv z nájomných zmlúv, ktoré je pokryté dohodnutým nájomným.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal v časti, v ktorej bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľke 2 477,92 eur, odvolanie odporcu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a žiadal ho zmeniť tak, že návrh navrhovateľky odvolací súd zamietne alebo rozsudok prvostupňového súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Mal za to, že pri prvom žalovanom nároku 2 316,61 eur z titulu nedoplatku na službách spojených s užívaním predmetu nájmu za obdobie od 1. 5. 2012 do 28. 2. 2014 okresný súd nepostupoval správne, keď vyvodil záver, že odporca je povinný túto sumu navrhovateľke zaplatiť napriek tomu, že v tomto období nebol s navrhovateľkou v žiadnom záväzkovom vzťahu (zmluvu o nájme nebytových priestorov s ňou a jej synmi podpísala jeho manželka). Písomné podanie zo dňa 24. 3. 2014 označené ako „akceptovanie faktúry a zmluvy o nájme a žiadosť o splátku“ súd nesprávne podľa obsahu vyhodnotil ako uznanie dlhu podľa § 558 OZ, keďže neobsahuje prejav vôle skutočného dlžníka (jeho manželky), ale jeho, a preto je pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ neplatné. Súd preto dospel k nesprávnemu právnemu záveru o jeho pasívnej vecnej legitímácii v konaní, keďže on prvú zmluvu o nájme s navrhovateľkou podpísal až 1. 10. 2013. Prvostupňový súd uvádzané písomné podanie vyhodnotil tiež ako prístupenie k záväzku, a to na základe písomného podania navrhovateľky zo dňa 25. 3. 2014 označeného ako „splátkový kalendár“ adresovaného odporcovi, na základe čoho malo medzi navrhovateľkou a odporcom dôjsť k uzavretiu dohody o prístupení k záväzku jeho manželky. Faktúra č. 20140006 zo dňa 16. 3. 2014, na základe ktorej si navrhovateľka voči nemu uplatnila nárok, bola vystavená na jeho meno, aj keď v zmysle uzavretej zmluvy o nájme nebytových priestorov mala byť vystavená na meno nájomcu, t.j. jeho manželku. Z jeho podania nevyplýva žiadny jeho prejav vôle splatiť záväzky manželky. Keďže faktúra bola vystavená na jeho meno, nemal dôvod sa domnievať, že sa jedná o manželkin nezaplatený záväzok. Zo strany navrhovateľky v dôsledku tejto skutočnosti nemohlo dôjsť k akémukoľvek akceptovaniu prístupenia k záväzku, keďže sa žiadnym spôsobom nezaviazal zaplatiť dlh, ktorý vznikol tretej osobe podľa § 533 OZ. Nikdy sa preto nestal dlžníkom navrhovateľky, a preto nebol v súdnom konaní v tejto časti vecne pasívne legitimovaný. Ďalej mal za to, že navrhovateľka v konaní nepreukázala stav meračov, resp. množstvo reálne spotrebovaných energií za obdobie, kedy bol s ňou v zmluvnom vzťahu. Neuznával navrhovateľke priznaný nárok na zaplatenie sumy 161,31 eur.

Navrhovateľka žiadala rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť poukazujúc na to, že nájomná zmluva s manželkou odporcu bola uzavretá od 10. 4. 2012 do 30. 4. 2014, v ktorej dobe pracovala v prenajatých priestoroch spolu s ním, keďže v priestoroch podnikal a zaplatil aj za ňu dlžný nájom. Pri uzatváraní nájomnej zmluvy s odporcom tento uviedol, že doplatí nevyrovnané nájomné manželky takisto ako aj vyúčtovanie nákladov za služby spojené s nájmom. Vyúčtovanie bolo uskutočnené 16. 3. 2014 a zaslané odporcovi, ktorý po preštudovaní faktúry a príloh sám dal návrh, že nie je schopný to zaplatiť naraz a tak sám vyhotovil splátkový kalendár s dátumom úhrady a sumami,

ktoré mienil zaplatiť, čím prevzal na seba záväzok svojej manželky a aj splatenie dlhu za energie počas jeho podnikateľskej činnosti v prenajatých priestoroch. Splátkový kalendár jej doručil 24. 3. 2014, ona s ním súhlasila a 25. 3. 2014 mu zaslala odsúhlasenie splátkového kalendára. Nie je pravda, že nevedel, o aké obdobie sa jedná, keďže toto je riadne vo faktúre uvedené a taktiež nie je pravda, že neboli uvedené merné jednotky, pretože tieto sa nachádzajú v prílohe faktúry. Pri vyúčtovaní za obdobie od 1. 3. 2014 do 30. 4. 2014 odporca neuvádza, z akého dôvodu ho neuznáva, napriek tomu, že pri ukončení jeho činnosti a odovzdaní prenajatých priestorov boli odpísané konečné stavy spotrebovaných energií a odporca ich vlastnoručne podpísal, čím odsúhlasil stav. Vo vyúčtovaní sú merné jednotky jasne uvedené.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. jeho výrok v časti, v ktorej zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 2 477,92 eur, ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Vo zvyšnej časti odvolaním nenapadnutej zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. V napadnutom rozhodnutí okresný súd dostatočne jasným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Dostatočne podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené, v celom rozsahu sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia, krajský súd sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacej námietke odporcu krajský súd dopĺňa, že z faktúry č. 20140006 zo dňa 16. 3. 2014 navrhovateľkou adresovanej odporcovi, aj sprievodného listu k nej (z toho istého dňa) vyplýva, že sa jedná o dohodnutú dobu vyúčtovania nákladov za energie, kúrenie a vodu od 1. mája 2012 do 28. februára 2014 a z k nim pripojeného rozpisu nákladov, že sa jedná o náklady manželky odporcu N. N.. Neobstojí preto tvrdenie odporcu, že jeho list z 24. 3. 2014 obsahujúci akceptovanie tejto faktúry a žiadosť o umožnenie splátok fakturovanej sumy s ich rozpisom a dátumami nie je prejavom jeho vôle dohodnúť s navrhovateľkou ako veriteľom, že splní za manželku ako dlžníčku jej záväzok zaplatiť nedoplatok na službách spojených s užívaním predmetu jej nájmu, t.j. návrhom na uzavretie dohody podľa § 533 OZ. Ak navrhovateľka tento jeho návrh akceptovala jemu doručeným listom z 25. 3. 2014, došlo k účinnému uzavretiu tejto dohody (§ 43a ods. 1, § 43c ods. 1, 2, § 44 ods. 1 OZ). Preto odporca mohol uznať dlh navrhovateľky čo do dôvodu a výšky, keďže sa jednalo už aj o jeho dlh, čím došlo k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky, že dlh v čase jeho uznania existoval, keď odporca dôkazné bremeno o jeho neexistencii neuniesol, keď ako správne konštatoval prvostupňový súd, nestačí na to len negatívne tvrdenie. Preto potom aj námietka odporcu, že navrhovateľka nepreukázala stav meračov, resp. reálne množstvo spotrebovaných energií, bola pre posúdenie veci bezpredmetná.

Keďže prvostupňový súd o trovách konania postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p. nerozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej, rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 4 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.